

Апеляційне оскарження постанови у справі про адміністративне правопорушення за статтею 164-14 КУПАП: практичний інструментарій

Алгоритм апеляційного оскарження постанови у справі про адміністративне правопорушення за статтею 164-14 КУПАП

Відповідно до вимог статті 283 КУПАП після розгляду справи про адміністративне правопорушення суд першої інстанції виносить відповідну постанову у справі.

Статтею 284 КУПАП визначено, що у справі про адміністративне правопорушення виносять одну з таких постанов:

про накладення адміністративного стягнення;

про застосування заходів впливу, передбачених статтею 24-1 КУПАП;

про закриття справи.

За порушення норм законодавства про закупівлі передбачено накладення адміністративного стягнення на винних посадових (службових) осіб у вигляді штрафу в розмірі: від 700 до 1000 неоподатковуваних мінімумів доходів громадян (11 900–17 000 грн) — за частиною 1 статті 164-14 КУПАП та від 1000 до 1500 неоподатковуваних мінімумів доходів громадян (17 000–25 500 грн) — за частиною 2 статті 164-14 КУПАП.

Крім цього, відповідно до вимог пункту 5 частини 2 статті 4 Закону України «Про судовий збір» від 03.07.2011 № 3674-VI, у разі винесення судовим органом постанови про накладення адміністративного стягнення з правопорушника на користь держави стягується судовий збір у розмірі 0,2 розміру мінімальної заробітної плати.

Частиною 1 статті 294 КУПАП встановлено, що постанова судді у справах про адміністративне правопорушення набирає законної сили після закінчення строку подання апеляційної скарги.

Водночас частина 2 статті 294 КУПАП передбачає, що постанова судді у справі про адміністративне правопорушення може бути оскаржена особою, яку притягнуто до адміністративної відповідальності, її законним представником, захисником, потерпілим,

його представником протягом десяти днів з дня винесення постанови.

Таблиця 1

Повноваження осіб, що мають право оскаржити постанову судді у справі про адміністративне правопорушення

Особа, яка бере участь у провадженні	Повноваження особи відповідно до норм КУпАП
Особа, яку притягають до адміністративної відповідальності (стаття 268 КУпАП)	<p>У відповідності до вимог статті 268 КУпАП особа, яка притягається до адміністративної відповідальності, має право:</p> <ul style="list-style-type: none">– знайомитися з матеріалами справи, давати пояснення, подавати докази, заявляти клопотання;– при розгляді справи користуватися юридичною допомогою адвоката, іншого фахівця у галузі права, який за законом має право на надання правової допомоги особисто чи за дорученням юридичної особи;– виступати рідною мовою і користуватися послугами перекладача, якщо не володіє мовою, якою ведеться провадження;– оскаржити постанову по справі. <p>Справа про адміністративне правопорушення розглядається в присутності особи, яка притягається до адміністративної відповідальності.</p> <p>Під час відсутності цієї особи справу може бути розглянуто лише у випадках, коли є дані про своєчасне її сповіщення про місце і час розгляду справи і якщо від неї не надійшло клопотання про відкладення розгляду справи.</p> <p>Разом із цим за рішенням Конституційного Суду України № 13-рп/2000 від 16.11.2000 втратило чинність як неконституційне положення частини 1 статті 268 КУпАП, за яким обмежується право на вільний вибір особою, яку притягають до адміністративної відповідальності, як захисника своїх прав, крім адвоката, іншого фахівця в галузі права, який за законом має право на надання правової допомоги особисто чи за дорученням юридичної особи.</p> <p>У відповідному рішенні, зокрема, вказано, що положення частини 1 статті 59 Конституції України про те, що «кожен є вільним у виборі захисника своїх прав», треба розуміти як конституційне право особи, яку притягають до адміністративної відповідальності, з метою отримання правової допомоги вибирати захисником своїх прав особу, яка є фахівцем у галузі права і за законом має право на надання правової допомоги особисто чи за дорученням юридичної особи</p>

Потерпілий (стаття 269 КУпАП)	<p>Потерпілим є особа, якій адміністративним правопорушенням заподіяно моральну, фізичну або майнову шкоду.</p> <p>Потерпілий має право знайомитися з матеріалами справи, заявляти клопотання, при розгляді справи користуватися правовою допомогою адвоката, іншого фахівця у галузі права, який за законом має право на надання правової допомоги особисто чи за дорученням юридичної особи, оскаржувати постанову по справі про адміністративне правопорушення.</p> <p>Потерпілого може бути опитано як свідка відповідно до статті 272 КУпАП</p>
Законні представники та представники (стаття 270 КУпАП)	<p>Інтереси особи, яка притягається до адміністративної відповідальності, і потерпілого, які є неповнолітніми або особами, що через свої фізичні або психічні вади не можуть самі здійснювати свої права у справах про адміністративні правопорушення, мають право представляти їх законні представники (батьки, усиновителі, опікуни, піклувальники).</p> <p>Інтереси потерпілого може представляти представник — адвокат, інший фахівець у галузі права, який за законом має право на надання правової допомоги особисто чи за дорученням юридичної особи.</p> <p>Законні представники та представники мають право знайомитися з матеріалами справи; заявляти клопотання; від імені особи, інтереси якої вони представляють, приносити скарги на рішення органу (посадової особи), який розглядає справу.</p> <p>Повноваження адвоката як представника потерпілого посвідчуються документами, зазначеними в частині другій статті 271 КУпАП</p>

<p>Захисник (стаття 271 КУпАП)</p>	<p>У розгляді справи про адміністративне правопорушення можуть брати участь адвокат, інший фахівець у галузі права, який за законом має право на надання правової допомоги особисто чи за дорученням юридичної особи.</p> <p>Ці особи мають право знайомитися з матеріалами справи; заявляти клопотання; за дорученням особи, яка його запросила, від її імені подавати скарги на рішення органу (посадової особи), який розглядає справу, а також мають інші права, передбачені законами України.</p> <p>Повноваження адвоката на участь у розгляді справи підтверджуються довіреністю на ведення справи, посвідченою нотаріусом або посадовою особою, якій відповідно до закону надано право посвідчувати довіреності, або ордером чи дорученням органу (установи), уповноваженого законом на надання безоплатної правової допомоги, або договором про надання правової допомоги. До ордера обов'язково додається витяг з договору, в якому зазначаються повноваження адвоката або обмеження його прав на вчинення окремих дій як захисника. Витяг засвідчується підписами сторін.</p> <p>Якщо особа є суб'єктом права на безоплатну вторинну правову допомогу, у розгляді справи про адміністративне правопорушення може брати участь адвокат, який призначений Центром з надання безоплатної вторинної правової допомоги. Зазначений адвокат має права, передбачені частиною першою цієї статті та іншими законами.</p> <p>Повноваження адвоката, призначеного Центром з надання безоплатної вторинної правової допомоги, підтверджуються дорученням, що видається Центром з надання безоплатної вторинної правової допомоги.</p>
---	---

Отже, наразі норми КУпАП чітко встановлюють вичерпний перелік осіб, що можуть подати апеляційну скаргу на постанову про адміністративне правопорушення. Це — особа, яку притягнуто до адміністративної відповідальності, її законний представник, захисник, потерпілий, його представник тощо.

Інші особи (у тому числі контролюючі та правоохоронні органи) зазначеного права позбавлені, що відображено й у деяких рішеннях судів апеляційної інстанції.

Так, винесеними в першому півріччі 2016 року рішеннями Апеляційного суду Одеської області (справа № 522/645/15-п), Апеляційного суду Закарпатської області (справи № 307/880/15-п та № 307/882/15-п) не прийнято до розгляду апеляційні скарги відповідних територіальних органів Держфінінспекції у зв'язку з тим, що вони не є особами, які відповідно до вимог статей 287, 294 КУпАП мають право подати апеляційну скаргу.

Слід також зазначити, що нормами Закону України від 14.10.2014 № 1697-VII з КУпАП виключено статтю 290, що передбачала право прокурора на внесення подання на постанову у справі про адміністративне правопорушення упродовж десяти днів з дня її

винесення.

Отже, наразі прокурорський склад законодавчо позбавлений будь-яких прав втручатися в перебіг подій щодо розгляду справ про адміністративне правопорушення за статтею 164-14 КУпАП.

Рішенням Конституційного Суду України № 2-рп/2015 від 31.03.2015 надано офіційне тлумачення положення частини 2 статті 294 щодо оскарження в апеляційному порядку постанови судді у справі про адміністративне правопорушення.

Так, у вказаному рішенні зазначено, що положення частини 2 статті 294 КУпАП щодо оскарження в апеляційному порядку постанови судді у справі про адміністративне правопорушення в аспекті конституційного звернення необхідно розуміти так, що в апеляційному порядку може бути оскаржена лише та постанова судді у справі про адміністративне правопорушення, ухвалення якої передбачене частиною 1 статті 284 КУпАП, а саме: про накладення адміністративного стягнення; про застосування заходів впливу, встановлених у статті 24-1 КУпАП; про закриття справи.

Слід також зазначити, що апеляційну скаргу, подану після закінчення строку, апеляційний суд повертає особі, яка її подала, якщо вона не заявляє клопотання про поновлення цього строку, а також якщо в поновленні строку відмовлено.

Особу, яка оскаржила постанову у справі про адміністративне правопорушення, звільняють від сплати державного мита (стаття 288 КУпАП).

Апеляційну скаргу, подану після закінчення цього строку, апеляційний суд повертає особі, яка її подала, якщо вона не заявляє клопотання про поновлення цього строку, а також якщо в поновленні строку відмовлено.

Апеляційну скаргу подають до відповідного апеляційного суду через місцевий суд, який виніс постанову. Місцевий суд протягом трьох днів надсилає апеляційну скаргу разом зі справою до відповідного апеляційного суду.

Апеляційний перегляд здійснює суддя апеляційного суду протягом двадцяти днів з дня надходження справи до суду.

Апеляційний суд повідомляє про дату, час і місце судового засідання особі, яка подала скаргу, іншим особам, які беруть участь у провадженні у справі про адміністративне правопорушення, не пізніше ніж за три дні до початку судового засідання.

Неявка в судові засідання особи, яка подала скаргу, інших осіб, які беруть участь у провадженні у справі про адміністративне правопорушення, не перешкоджає розгляду справи, крім випадків, коли є поважні причини неявки або в суду відсутня інформація про належне інформування цих осіб.

Апеляційний суд переглядає справу в межах апеляційної скарги. Суд апеляційної інстанції не обмежений доводами апеляційної скарги, якщо під час розгляду справи буде встановлено неправильне застосування норм матеріального права або порушення норм

процесуального права. Апеляційний суд може дослідити нові докази, які не досліджували раніше, якщо визнає обґрунтованим ненадання їх до місцевого суду або необґрунтованим відхилення їх місцевим судом.

За наслідками розгляду апеляційної скарги суд апеляційної інстанції має право:

залишити апеляційну скаргу без задоволення, а постанову без змін;

скасувати постанову та закрити провадження у справі;

скасувати постанову та прийняти нову постанову;

змінити постанову.

Зауважимо, що зміна постанови в частині накладення стягнення, у межах, передбачених санкцією статті 164-14 КУпАП, не може привести до посилення стягнення.

Постанова апеляційного суду набирає законної сили негайно після її винесення, є остаточною й оскарженню не підлягає.

Після закінчення апеляційного провадження справу не пізніше ніж у п'ятиденний строк направляють до місцевого суду, який її розглядав.

Статтею 295 КУпАП передбачено, що копію рішення щодо скарги на постанову у справі про адміністративне правопорушення протягом трьох днів надсилають особі, щодо якої її винесено.

Разом із цим частиною 1 статті 296 КУпАП передбачено, що скасування постанови із закриттям справи про адміністративне правопорушення спричинює повернення стягнених грошових сум.

Таблиця 2

Статистична інформація щодо перегляду постанов апеляційною інстанцією у справах про адміністративні правопорушення за статтею 164-14 КУпАП в Україні протягом 2008-2015 років

	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015
Залишок апеляційних скарг і подань (протестів) прокурора на початок звітнього періоду	5	1	2	9	4	8	5	3

Надійшло у звітному періоді апеляційних скарг і подань (протестів) прокурора усього, у тому числі:	49	84	104	188	216	206	157	74
скарг;	34	63	74	151	154	155	108	73
подань (протестів)	15	21	30	37	62	51	49	1
Повернуто з різних підстав усього, у тому числі:	7	19	26	32	67	52	41	19
скарг;	—	10	16	14	34	28	18	18
подань (протестів)	—	9	10	18	33	24	23	1
Кількість розглянутих справ усього	43	64	71	161	145	157	116	52
Кількість винесених постанов у справах про адміністративне правопорушення, якими скарги та подання (протести) залишено без змін	18	11	17	18	44	52	23	21
Кількість винесених постанов у справах про адміністративне правопорушення, якими скасовано рішення суду першої інстанції	23	48	49	136	91	98	81	29
Кількість скасованих рішень суду першої інстанції у зв'язку із розглядом справи за відсутності особи або якщо до неї немає підтвердження про своєчасне її сповіщення про час і місце розгляду	6	3	1	11	6	9	7	0

Кількість скасованих рішень суду першої інстанції у зв'язку із закриттям справи, у т. ч. через відсутність події і складу адміністративного правопорушення	2	9	23	44	39	36	18	12
Кількість змінених рішень суду першої інстанції	2	4	5	7	10	7	12	2
Залишок апеляційних скарг і подань прокурора на кінець звітного періоду	0	2	9	4	8	5	5	6

Джерело: Форма № 23 «Звіт апеляційної інстанції про перегляд постанови у справі про адміністративне правопорушення (Порушення законодавства про здійснення закупівлі товарів, робіт і послуг за державні кошти. Стаття 164-14 КУпАП)» [(офіційний веб-портал «Судова влада України» (www.court.gov.ua))].

Найбільш поширені рішення судових органів апеляційної інстанції щодо постанов про адміністративне правопорушення за статтею 164-14 КУпАП:

апеляційну скаргу залишити без задоволення, а постанову суду першої інстанції про притягнення до адміністративної відповідальності, передбачену частиною 1 [статті 164-14 КУпАП](#), у вигляді штрафу — без змін;

постанову суду першої інстанції, якою правопорушника притягнуто до адміністративної відповідальності за частиною 1 статті [164 14 КУпАП](#) і на якого накладено адміністративне стягнення у виді штрафу, — скасувати, а провадження в справі про адміністративне правопорушення закрити на підставі пункту 1 [статті 247 КУпАП](#), за відсутністю в діях правопорушника складу адміністративного правопорушення;

постанову суду першої інстанції про притягнення правопорушника до

адміністративної відповідальності за вчинення адміністративного правопорушення, передбаченого частиною 1 [статті 164-14 КУпАП](#), скасувати у зв'язку з істотним порушенням процесуального закону та невідповідністю висновків суду фактичним обставинам справи. Постановити нову постанову, якою звільнити правопорушника від адміністративної відповідальності за вчинення малозначного правопорушення, передбаченого частиною 1 [статті 164-14 КУпАП](#), на підставі [статті 22 КУпАП](#), та обмежитися усним зауваженням;

постанову суду першої інстанції скасувати, провадження у справі про адміністративне правопорушення закрити на підставі пункту 7 [статті 247 КУпАП](#) у зв'язку із закінченням на момент розгляду справи про адміністративне правопорушення строків, передбачених [статтею 38 КУпАП](#); – постанову суду першої інстанції скасувати, матеріали про адміністративне правопорушення повернути до територіального органу Державної фінансової інспекції через суд першої інстанції для належного оформлення.

Примірний шаблон апеляційної скарги на постанову суду першої інстанції у справі про адміністративне правопорушення

На думку автора, найбільш реальним є оскарження постанови про адміністративне правопорушення про накладення адміністративного штрафу через визнання вчиненого правопорушення малозначним на підставі статті 22 КУпАП, що спричинює не штрафні санкції, а лише усне зауваження для правопорушника. Розглянемо таку практичну ситуацію:

**До Апеляційного суду Запорізької області
через Орджонікідзевський районний суд
м. Запоріжжя Запорізької області**

**Особа, яку притягнуто до адміністративної
відповідальності (порушник): ОСОБА_1**

Місце проживання: АДРЕСА_1, засоби зв'язку

**Справа про адміністративне правопорушення № Х-XXXX/ХХ
А П Е Л Я Ц І Й Н А С К А Р Г А**

**на постанову Орджонікідзевського районного суду м. Запоріжжя Запорізької
області
від 10 серпня 2016 року у справі про адміністративне правопорушення № Х-
XXXX/ХХ**

10 серпня 2016 року Орджонікідзевський районний суд м. Запоріжжя Запорізької області виніс постанову у справі про адміністративне правопорушення № Х-XXXX/XX, якою визнав мене, ОСОБА_1, уродженця та жителя АДРЕСА_1, працюю директором ІНФОРМАЦІЯ_1, винним у вчиненні адміністративного правопорушення, передбаченого частиною 1 статті 164-14 КУпАП з накладенням на мене адміністративного стягнення у вигляді штрафу в розмірі 11 900 грн.

Крім того, цією ж постановою судді Орджонікідзевського районного суду м. Запоріжжя Запорізької області від 10 серпня 2016 року у справі про адміністративне правопорушення № Х-XXXX/XX щодо мене прийнято рішення про стягнення в дохід держави судового збору в розмірі 275 грн 60 коп.

Як видно з вищезазначеної постанови суду, 28.06.2016 головним державним фінансовим інспектором відділу моніторингу та перевірок державних закупівель ОСОБА_2 при проведенні ревізії фінансово-господарської діяльності ІНФОРМАЦІЯ_1 виявлено застосування процедур закупівлі з порушенням законодавства при здійсненні закупівлі товарів, робіт і послуг за державні кошти, зокрема ІНФОРМАЦІЯ_1 протягом 2015 року відповідно до укладених договорів купівлі-продажу, підписаних мною, директором ІНФОРМАЦІЯ_1 ОСОБА_1 без проведення передбачених законодавством процедур закупівлі здійснено купівлю вугілля кам'яного на загальну суму 297 895,95 грн.

Також протягом періоду з 01.06.2014 по 28.11.2015 року відповідно до винесеної постанови документацію конкурсних торгів складено з порушенням законодавства при здійсненні закупівлі товарів, робіт і послуг за державні кошти, а саме: вона не містить інформацію про спосіб документального підтвердження учасниками процедури закупівлі всіх вимог, встановлених у частині 1 статті 17 Закону України «Про здійснення державних закупівель» від 10.04.2014 № 1197-VII, відповідно до вимог документації (зі змінами) на закупівлю капітального ремонту ІНФОРМАЦІЯ_2.

Крім того, ревізією встановлено, що пропозиції фізичної особи-підприємця ОСОБА_3 та приватного підприємства ІНФОРМАЦІЯ_3 на підставі частини 1 [статті 29 Закону](#) України «Про здійснення державних закупівель» від 10.04.2014 № 1197-VII підлягають відхиленню як такі, що не відповідають умовам документації.

Унаслідок наведеного вище процедура відкритих торгів із закупівлі робіт з капітального ремонту ІНФОРМАЦІЯ_2 підлягала відміні на підставі частини 1 [статті 30](#) Закону України «Про здійснення державних закупівель» від 10.04.2014 № 1197-VII.

Таким чином, на думку суду першої інстанції, мною, ОСОБА_1, як директором ІНФОРМАЦІЯ_1 було порушено вимоги частин 1 та 5 статті [2](#), частини 1 статті 22, частини 1 статті 29, частини 1 статті 30 та частини 4 статті 40 Закону України «Про здійснення державних закупівель» від 10.04.2014 № 1197-VII, за що передбачена адміністративна відповідальність згідно з частиною 1 [статті 164-14 КУпАП](#).

Однак я, ОСОБА_1, вважаю, що постанову Орджонікідзевського районного суду м. Запоріжжя Запорізької області від 10 серпня 2016 року у справі № Х-XXXX/XX

винесено з порушенням норм процесуального права та неправильним застосуванням норм матеріального права. При цьому суд не повністю з'ясував усі фактичні обставини справи та не дослідив і не надав належної оцінки наявним у матеріалах справи доказам та обставинам, підійшов формально до вивчення обставин справи, що спричинило необґрунтоване та надто суворе застосування стягнення як вид покарання за адміністративне правопорушення, не сприяв повному, об'єктивному та неупередженому її розглядові, а тому постановва суду не відповідає фактичним обставинам справи, є незаконною та необґрунтованою через такі причини:

Так, відповідно до вимог статей 245 та 280 КУпАП завданнями провадження в справах про адміністративні правопорушення, окрім іншого, є всебічне, повне і об'єктивне з'ясування обставин справи, вирішення її відповідно до закону.

При розгляді справи суд повинен належним чином з'ясувати:

чи було вчинено адміністративне правопорушення;

чи винна особа в його вчиненні;

чи підлягає вона адміністративній відповідальності;

чи є обставини, що пом'якшують чи обтяжують відповідальність;

інші обставини, що мають значення для правильного вирішення справи, які встановлюють наявними у справі доказами, оцінку яких здійснюють відповідно до статті 252 КУпАП.

При цьому провадження у справах про адміністративні правопорушення здійснюють на основі суворого додержання законності.

Зі змісту оскарженої постанови суду видно, що суддя не дотримався згаданих вище норм закону, допустив односторонність та неповноту дослідження обставин справи, постановив невмотивоване належним чином рішення відносно мене, ОСОБА_1, про вчинення адміністративного правопорушення, передбаченого частиною 1 статті 164-14 КУпАП.

Зокрема, у мотивувальній частині постанови судом фактично не зазначено формулювання обвинувачення, тобто встановлені судом фактичні обставини вчиненого правопорушення, які суд вважає доведеними, є лише посиланням на висновки головного державного фінансового інспектора відділу моніторингу та перевірок державних закупівель ОСОБА_2 про виявлені під час проведеної ревізії фінансово-господарської діяльності ІНФОРМАЦІЯ_1 порушення законодавства застосування процедур закупівлі.

Водночас суд, порушуючи вимоги статті 268 КУпАП, розгляд справи проводив за моєї

відсутності — особи, яку притягують до адміністративної відповідальності, що призвело до порушення мого права на захист, оскільки позбавило останньої можливості дати суду пояснення з приводу занесених до протоколу про адміністративне правопорушення відомостей, а в подальшому призвело до неповноти судового розгляду.

На мою думку, посилання суду першої інстанції на те, що я, ОСОБА_1, у судові засідання не з'явився, причини неявки не повідомив, а отже, не з'явився на судовий розгляд без поважних причин, є недоречним і спростовується матеріалами адміністративної справи.

Так, у матеріалах справи хоч і є повідомлення про розгляд справи, адресоване мені, ОСОБА_1, однак відомості про отримання мною вказаного повідомлення, що свідчило б про належне сповіщення мене про розгляд справи, відсутні.

З огляду на вищенаведене, допущені судом першої інстанції істотні порушення вимог закону, невідповідність викладених у постанові висновків фактичним обставинам справи, що призвело до неповноти судового розгляду, — є безумовними підставами для скасування судового рішення щодо мене, ОСОБА_1.

Відповідно до положень частин 7, 9 статті 294 КУпАП апеляційний суд переглядає справу в межах апеляційної скарги.

При цьому він не обмежений її доводами, якщо під час розгляду справи буде встановлено неправильне застосування норм матеріального права або порушення норм процесуального права.

На мою думку, суд першої інстанції не звернув уваги на такі норми права:

відповідно до вимог статті 9 КУпАП адміністративним правопорушенням є протиправна, винна (умисна або необережна) дія чи бездіяльність, яка посягає на громадський порядок, власність права і свободи громадян, на встановлений порядок управління, за яку законом передбачено адміністративну відповідальність;

наявність чи відсутність адміністративного правопорушення, винність особи у його вчинення та інші обставини, що мають значення для правильного вирішення справи встановлюють наявними у справі доказами, оцінку яких здійснюють відповідно до вимог статті 252 КУпАП;

підставою для розгляду справи про адміністративне правопорушення та вирішення питання про притягнення особи до адміністративної відповідальності є протокол про адміністративне правопорушення, який має відповідати вимогам статті 256 КУпАП. Притягнення особи до відповідальності за дії, які в протоколі не зазначено, є неприпустимим.

Крім того, згідно зі статтею 278 КУпАП, при підготовці до розгляду справи суддя повинен перевірити правильність складення протоколу про

адміністративне правопорушення.

Відповідно до частини 1 статті 256 КУпАП у протоколі про адміністративне правопорушення зазначають:

дату і місце його складення, посаду, прізвище, ім'я, по батькові особи, яка склала протокол; відомості про особу, яку притягають до адміністративної відповідальності (у разі її виявлення); місце, час вчинення і суть адміністративного правопорушення; нормативний акт, який передбачає відповідальність за дане правопорушення; прізвища, адреси свідків і потерпілих, якщо вони є; пояснення особи, яку притягають до адміністративної відповідальності; інші відомості, необхідні для вирішення справи. Якщо правопорушенням заподіяно матеріальну шкоду, то про це також зазначають у протоколі;

за змістом статей 7, 254, 279 КУпАП розгляд справи про адміністративне правопорушення здійснюють лише щодо правопорушника та в межах протоколу про це правопорушення;

в порушення вимог статті 256 КУпАП протокол про адміністративне правопорушення відносно мене, ОСОБА_1, не містить час вчинення правопорушення, його суть не відповідає диспозиції частини 1 статті 164-14 КУпАП;

у протоколі ДФІ № ХХ-ХХХ/2016 від 28.06.2016 відсутнє посилання на суб'єктивну сторону вчиненого мною правопорушення, що є обов'язковою ознакою його складу;

відповідно до [статті 251 КУпАП України](#) доказами у справі про адміністративне правопорушення є будь-які фактичні дані, на основі яких у визначеному законом порядку орган (посадова особа) встановлює наявність чи відсутність адміністративного правопорушення, винність даної особи в його вчиненні та інші обставини, що мають значення для правильного вирішення справи. Ці дані встановлюють протоколом про адміністративне правопорушення, поясненнями особи, яку притягають до адміністративної відповідальності, потерпілих, свідків, висновком експерта, речовими доказами, а також іншими документами;

згідно зі статтею 62 Конституції України, вина особи, яку притягують до відповідальності, має бути доведена належними доказами, а не ґрунтуватись на припущеннях, усі сумніви щодо доведеності вини особи тлумачать на її користь;

згідно зі статтею 129 Конституції України, однією з основних засад судочинства є забезпечення доведеності вини;

вимогами статей [7](#), [14 КУпАП України](#) передбачено, що ніхто не може бути підданий заходу впливу у зв'язку з адміністративним правопорушенням інакше як на підставах і в порядку, установлених законом, а посадові особи підлягають адміністративній відповідальності за правопорушення, пов'язані з недодержанням установлених правил у сфері охорони порядку управління, державного і громадського порядку, природи, здоров'я населення та інших правил, забезпечення виконання яких входить до їхніх службових обов'язків, тощо.

Окрім цього, я вважаю, що при розгляді адміністративної справи у суді першої інстанції було встановлено обставини, які вказують на малозначність вчиненого мною адміністративного правопорушення, передбаченого частиною 1 статті 164-14 КУпАП, та можливість звільнення мене від адміністративної відповідальності на підставі статті 22 КУпАП, зокрема:

згідно зі статтею 23 КУпАП, адміністративне стягнення є мірою відповідальності і застосовується з метою виховання особи, яка вчинила адміністративне правопорушення, у дусі додержання законів України, поваги до правил співжиття, а також запобігання вчиненню нових правопорушень як самим правопорушником, так й іншими особами;

відповідно до статті 33 КУпАП при накладенні адміністративного стягнення зважають на характер вчиненого правопорушення, особу правопорушника, ступінь його вини, майновий стан, обставини, що пом'якшують або обтяжують відповідальність.

Також слід зазначити, що суд першої інстанції не взяв до уваги такі обставини:

- перше притягнення мене до адміністративної відповідальності;

- відсутність щодо мене обставин, що обтяжують відповідальність за адміністративне правопорушення;

- наявність обставин, що пом'якшують адміністративну відповідальність, такі як: визнання мною вини та щире розкаяння у вчиненому правопорушенні;

- відсутність матеріальної шкоди;

наявність на утриманні двох неповнолітніх дітей тощо;
розмір адміністративного стягнення — 11 900,00 грн не відповідає суспільній небезпечності вчиненого адміністративного правопорушення та в декілька разів перевищує розмір моєї заробітної плати.

Обставини, викладені мною в апеляційній скарзі, повністю співпадають з матеріалами судової практики щодо розгляду адміністративних справ про порушення законодавства про закупівлі за статтею 164-14 КУпАП, з аналогічними судовими справами, що розглянуті іншими судами України [копії судових рішень з веб-порталу «Єдиний державний реєстр судових рішень» (<http://www.reyestr.court.gov.ua>) додано].

За таких обставин на підставі вищевикладеного та керуючись статтею 294 КУпАП —
ПРОШУ:

Постанову Орджонікідзевського районного суду м. Запоріжжя Запорізької області від 10 серпня 2016 року про притягнення ОСОБА_1 до адміністративної відповідальності за вчинення адміністративного правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 164-14 КУпАП, скасувати через істотні порушення процесуального закону, невідповідність висновків суду фактичним обставинам справи та неповноту судового розгляду.

Прийняти нову постанову, якою звільнити мене, ОСОБА_1, від адміністративної відповідальності за вчинення малозначного правопорушення, передбаченого частиною 1 [статті 164-14 КУпАП](#), на підставі [статті 22 КУпАП](#), обмежившись усним зауваженням.

ДОДАТКИ*:

1. Копія постанови про накладення адміністративного стягнення.

Докази, що підтверджують необґрунтованість накладення стягнення.

3. _____.

4. _____.

Особа, яку притягнуто до адміністративної відповідальності (порушник) _____

(підпис)

ОСОБА_1

Дата

Від редакції:

Цим матеріалом редакція журналу «Радник в сфері державних закупівель» завершує цикл статей щодо порядку та механізму застосування адміністративної відповідальності за порушення законодавства про закупівлі, передбаченої диспозицією статті 164-14 КУпАП, що були надруковані в останніх номерах видання.

Разом з тим усі зацікавлені особи у сфері закупівель розуміють, що для подолання наявних колізій між нормами радянського Кодексу України про адміністративні правопорушення зразка ще 1984 року та сучасного законодавства у сфері державних (публічних) закупівель, формування належної правової обізнаності та юридичної культури суддівського корпусу при прийнятті рішень щодо притягнення до відповідальності за ознаками статті 164-14 КУпАП сплине ще багато часу.

Тому наразі цілком правильним у цій ситуації залишається лише один постулат — замовники зводять практично нанівець порушення та недоліки у цій сфері; контролюючі органи готують якісні матеріали на правопорушників; судові органи приймають лише юридично виважені рішення за статтею 164-14 КУпАП, а ваш «Радник в сфері державних закупівель», виконуючи почесну профілактичну місію, надає всім вам, наші шановні читачі, лише якісні та актуальні матеріали із цієї тематики!

*** Зазвичай, додатки містять будь-які матеріали, що можуть вплинути на розгляд апеляційної скарги.**

Корисні матеріали з аналогічної тематики в журналі «Радник в сфері державних закупівель»

«Деякі питання визначення винних посадових осіб замовників торгів для притягнення їх до відповідальності за порушення законодавства при здійсненні закупівель товарів, робіт і послуг за державні кошти» — № 3 (18) за березень 2013 р., стор. 16-19.

«Новий порядок оформлення матеріалів адміністративних справ за статтею 164-14 КУпАП» — № 3 (30) за березень 2014 р., стор. 18-19.

«Притягнути не можна, звільнити: уникнення відповідальності через малозначність

порушення» — № 3 (42) за березень 2015 р., стор. 12-17.

«Чи можна притягнути до відповідальності осіб, які звільнені чи в декретній відпустці?» — № 9 (48) за вересень 2015 р., стор. 16-17.

«Уповноважена особа замовника — це..?» — № 4 (55) за квітень 2016 р., стор. 30-32.

«Адміністративна відповідальність за порушення законодавства про закупівлі (теоретичні та практичні аспекти)» — № 7 (58) за липень 2016 р., стор. 32-34.

«Пам'ятка для замовників торгів щодо складання протоколів про адміністративні правопорушення за статтею 164-14 КУпАП» — № 6 (57) за червень 2016 р., стор. 31-38. 8. «Аналіз судової практики при винесенні судами першої інстанції України рішень за результатами розгляду адміністративних справ за статтею 164-14 КУпАП» — № 8 (59) за серпень 2016 р., стор. 32-41.